

V /. Sigueu amb nosaltres, Déu nostre.
R /. Senyor, veniu a ajudar-nos.
Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre
i pels segles dels segles.
Amén. Al·leluia

Himne

Noia del poble, Maria,
d'un poble de vinya i blat;
si tens morena la cara
és del sol que t'ha colrat.
Déu per vora teu passava,
vora el camí et va trobar.
Noia del poble, Maria,
Mare de l'Amor més clar.

Ets un badiu, una eixida
de la masia del pa,
una font que raja sempre
fins que de set no n'hi haurà.
Brot d'aquella soca antiga
d'on la vida va brostar.
Noia del poble, Maria,
Mare de l'amor més clar.

Maria de l'esperança,
que vetlles gresol en mà,
la llavor duies colgada
que l'Esperit va covar.
Déu te guard, noia del poble,
que tan blanc llesques el pa.
Noia del poble, Maria,
Mare de l'amor més clar.

Salmòdia

Antífona 1 Que entrin els fidels a casa vostra, Senyor, i esclatin en crits d'alegria.

Salm 131
I

Senyor, recordeu-vos de David
i de tot el seu zel,
del jurament que va fer al Senyor,
prometent al poderós de Jacob:

«No entraré sota el sostre de casa,
no aniré al meu llit per descansar,
no deixaré que s'adormin els meus ulls,
que la son m'acluqui les parpelles,
fins haver trobat un lloc per al Senyor,
un casal per al poderós de Jacob.»

Hem trobat l'arca a la plana de Jàar,
hem sabut que és al poble d'Efrata.
Entrem, doncs, a casa seva,
venerem l'escambell dels seus peus.

Alceu-vos, Senyor,
veniu al lloc on heu de quedar-vos
amb l'arca del vostre poder.
Que els sacerdots es vesteixin de festa
i esclatin els fidels en crits d'alegria.

Per amor de David, servent vostre,
no refuseu d'acollir el vostre Ungit.

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre
i pels segles dels segles. Amén.

Antífona 1 Que entrin els fidels a casa vostra, Senyor, i esclatin en crits d'alegria.

Antífona 2 El Senyor ha escollit la ciutat de Sió per fer-hi estada.

II

El Senyor va jurar a David,
va jurar en ferm, no se'n desdirà:

«Al teu tron hi posaré un fill teu.
Si els teus fills guarden la meva aliança,
les prescripcions que jo els donaré,
continuaran també els teus fills
ocupant per sempre el teu tron.»

El Senyor s'estima la ciutat de Sió,
l'ha escollit per fer-hi estada:
«És aquí on vull quedar-me per sempre,
m'agrada, hi vull residir.

Li beneiré les provisions, i abundaran,
els seus pobres menjaran fins a saciar-se.
Vestiré de festa els seus sacerdots,
i els seus fidels esclataran en crits d'alegria.

Aquí faré germinar el poder de David,
per al meu Ungit tindrè una llàntia encesa.
Vestiré de confusió els seus enemics,
però al front d'ell brillarà la meva diadema.»

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre
i pels segles dels segles. Amén.

Antífona 2 El Senyor ha escollit la ciutat de Sió per fer-hi estada.

Antífona 3 El Senyor li ha donat la sobirania, la glòria i la reialesa, i tots els pobles li
retran homenatge.

Càntic Ap 11, 17-18; 12, 10b-12a
El judici de Déu

Gràcies, Senyor, Déu de l'univers,
que sou i éreu,
perquè ja heu pres el vostre gran poder
i heu instaurat el vostre regne.

Les nacions estaven furioses,
però ara ha arribat el vostre dia,
l'hora de judicar els morts:
l'hora de recompensar
els vostres servents els profetes,
el poble sant
i tots els qui han reverenciat el vostre nom,
grans o petits,
l'hora de destruir els destructors de la terra.

Ara és l'hora de la victòria del nostre Déu,
l'hora del seu poder i del seu regne,
i el seu Messies ja governa,
perquè l'acusador dels nostres germans,

que els acusava nit i dia davant el nostre Déu,
ha estat expulsat.

Ells l'han vençut per la sang de l'Anyell
i pel testimoniatge del seu martiri,
ja que no van estimar tant la vida
que els fes por la mort.
Alegreu-vos-en, cel i tots els qui hi habiteu.

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre
i pels segles dels segles. Amén.

Antífona 3 El Senyor li ha donat la sobirania, la glòria i la reialesa, i tots els pobles li
retran homenatge.

Lectura bíblica

1, 8-16. 22

Del llibre de l'Èxode

En aquells dies, pujà al tron d'Egipte un nou rei que no havia conegut Josep, i digué al seu poble: «Aquests israelites comencen de ser massa gent perquè els puguem dominar. Si no ho impedim, aniran creixent i, el dia que hi hagi guerra, serien capaços d'aliar-se amb els nostres enemics, de combatre contra nosaltres, i anar-se'n del país.»

Llavors, per oprimir-los, nomenaren uns encarregats d'obligar el poble a treballar en obres públiques; així construïren per al Faraó dos centres d'intendència, les ciutats de Pitom i de Ramsés. Però com més els oprimien, més creixien i es propagaven, i els egipcis no els podien veure. Per això els esclavitzaren sense compassió i els amargaven la vida amb els treballs més durs: pastar argila, fer maons i tota mena de feines al camp. Era un esclavatge despietat.

Hi havia dues llevadores hebrees que es deien Seforà i Fuà. El rei d'Egipte els digué:

«Quan assistiu a les mares hebrees, fixe'u-vos-hi bé: si el que neix és nen, procureu que es mori, deixeu viure només les nenes.»

Finalment el Faraó donà ordre als egipcis que tiressin al riu tots els nois hebreus que nasquessin, deixessin en vida només les noies.

Dels sermons de sant Quodvultdeus, bisbe

(Sermó 2 de Symbolo)

Neix l'infant petit, que és un gran Rei. De lluny, li són portats els mags; vénen per a adorar-lo quan encara jeu en la menjadora, però ja regna en el cel i en la terra. Quan els mags li anuncien que ha nascut un Rei, Herodes es contorba i, per a no perdre el reialme, resol matar aquell infant que, si ell hi tingués fe, el faria regnar aquí segur i en l'altra vida eternament.

¿Què és el que t'espanta, Herodes? ¿Escotar que ha nascut el Rei? Però si no ve pas a destronar-te, sinó per a triomfar del diable! Tu, això, no ho entens, et contorbes i t'encrueleixes; per a fer perdre l'infant que cerques, et taques amb la sang de tantes morts.

I no te'n desdius: no tens pietat de les mares que es planyen, ni compassió dels pares que ploren la mort de llurs fills, ni tan sols no et commouen els xiscles i els gemecs dels infants. Assassines el seu cos perquè tens el cor mort de pànic, i et creus que, si duus a terme el que desitges, podràs viure molt de temps. I és la Vida mateixa el que intentes matar!

Aquella font de gràcia, font gran i petita, que jeu en el pessebre terroritza el teu soli: es val de tu, de la teva ignorància, per a promoure la seva causa, que és deslliurar les ànimes del poder del dimoni. En el nombre dels adoptats, hi acull els fills dels enemics.

Sense saber-ho, aquests pàrvuls moren ja per Crist; llurs pares els ploren la mort martirial; Crist converteix en testimonis escaients d'ell els infants que encara no parlen. Heus aquí com regna el qui ha vingut per a regnar així. Sí: el deslliurador ja deslliura, i el salvador ja salva.

Però tu, Herodes, que no ho saps, t'enferotgeixes: quan et tornes cruel ja li fas acatament sense adonar-te'n.

Oh gran do de la gràcia! ¿A quins mèrits d'ells fou atorgat que, infants com eren, triomfessin? Encara no parlen, i ja confessen Crist. Els seus membres encara no es poden valer per a sostenir un combat, i ja porten la palma de la victòria.

Responsori breu

R / Ens vau donar un fill i sou sempre verge, Mare de Déu, * Al·leluia, al·leluia.

V/ Ens vau donar un fill i sou sempre verge, Mare de Déu, * Al·leluia, al·leluia.

R / Intercediu per nosaltres, Verge Maria.

V/ Al·leluia, al·leluia.

R / Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.

V / Ens vau donar un fill i sou sempre verge, Mare de Déu, * Al·leluia, al·leluia.

Càntic de Maria

**Ant. El Senyor ha mirat la meva petitesa i el Totpoderós obra en mi meravelles,
Al·leluia.**

La meva ànima magnifica el Senyor,
el meu esperit celebra el Déu que em salva,
perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa.

Des d'ara totes les generacions
em diran benaurada,
perquè el Totpoderós obra en mi meravelles.

El seu nom és sant,
i l'amor que té als qui creuen en ell
s'estén de generació en generació.

Les obres del seu braç són potents:
dispersa els homes de cor altiu,
derroca els poderosos del soli
i exalça els humils.
Omple de béns els pobres,
i els rics se'n tornen sense res.

Ha protegit Israel, el seu servent,
com ho havia promès als nostres pares;
s'ha recordat del seu amor a Abraham
i a la seva descendència per sempre.

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre i pels segles dels segles. Amén.

**Ant. El Senyor ha mirat la meva petitesa i el Totpoderós obra en mi meravelles,
Al·leluia.**

Pregàries

Déu Pare totpoderós ha volgut que totes les generacions diguessin benaurada la mare del seu Fill, Maria. Lloem-lo amb tota la força de l'ànima i demanem-li:

Mireu la plena de gràcia i escolteu-nos.

O Déu, que féreu meravelles en la immaculada Verge Maria i l'associàreu al Crist gloriós
en cos i ànima,
dirigiu el cor dels vostres fidels perquè busquin la glòria de Crist.

Vós, que ens donàreu Maria per Mare, alleugeu els malalts, consoleu els tristos, perdoneu els pecadors,
concediu a tots la salut i la pau per intercessió de Maria.

Vós que omplíreu de gràcia Maria,
concediu a tothom l'abundor de la vostra gràcia.

Que l'Església sigui un sol cor i una sola ànima en la caritat,
i que els fidels perseverin units en la pregària amb Maria, la mare de Jesús.

Vós, que coronàreu Maria reina del cel,
doneu als difunts el goig etern amb els sants en el vostre Regne.

D'acord amb el precepte del Senyor, diguem confiadament:

Pare nostre,

Oració

Senyor, concediu als vostres servents de fruir sempre de salut en el cos i en l'esperit; i, per la gloriosa intercessió de la sempre Verge Maria, allibereu-nos de la tristesa de la vida present i doneu-nos l'alegria de la vida futura. Per nostre Senyor Jesucrist.

El Senyor sigui amb vosaltres.
R /. I amb el vostre esperit.

Que la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardi els vostres cors i els vostres pensaments en el coneixement i l'amor de Déu i del seu Fill, nostre Senyor Jesucrist.
R /. Amén.

Que us beneeixi Déu totpoderós, Pare, Fill † i Esperit Sant.
R /. Amén.

Beneïm el Senyor.
R/. Donem gràcies a Déu.

CANT FINAL - Ave de Lurdes

De la glòria baixa la Mare de Déu:
Cantem-li tots l'Ave amb sonora veu. Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

O Lurdes, sortosa, flor del Pirineu,
que t'ha fet formosa la Mare de Déu! Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

Ací Bernadeta la Verge veié
a dins de la Gruta damunt d'un roser.

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

Qui sou, Vós, Senyora? - Els diràs que jo
Sóc la Immaculada Pura Concepció.

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).